

Med bestemmelsen bemyndiges ministeren endvidere til at fastsætte regler om, at den affaldsproducerende virksomhed kan overdrage forpligtelsen til at indberette data til indsamleren af genanvendeligt erhvervsaffald. Den affaldsproducerende virksomhed godkender hvilke data, der skal indberettes, når fakturaen fra indsamlingsvirksomheden betales, og overdrager i den forbindelse ansvaret for dataindberetningen til indsamlingsvirksomheden. Den affaldsproducerende virksomhed vil dog fortsat være ansvarlig for datagrundlaget.

Virksomheden, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, skal efter anmodning kunne fremvise skriftlig dokumentation for, at affaldet er afleveret på et anlæg, der er registreret i Affaldsregistret under den relevante affaldsfraktion. Regler herom vil blive udstedt i medfør af den foreslåede § 46 a.

Med hjemmel i bestemmelsen kan der i bekendtgørelsesform fastsættes krav til udformningen af en aftale mellem den affaldsproducerende virksomhed og indsamleren af genanvendeligt erhvervsaffald, herunder at aftalen skal være skriftlig. Hvis ikke kravene opfyldes, eller hvis indsamleren af genanvendeligt erhvervsaffald ikke er godkendt og registreret i Affaldsregistret, vil den affaldsproducerende virksomhed fortsat have ansvaret for håndtering af affaldet.

Tilsynet med, om indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald kun overtager ansvaret for kildesorterede fraktioner, varetages af de kommunale myndigheder i henhold lovens kapitel 9. Kommunalbestyrelserne fører allerede i dag tilsynet med de virksomheder, som ifølge forslaget vil blive godkendt som indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, f.eks. sorteringsanlæg. Det er således ikke intentionen at ændre det eksisterende tilsyn i forhold til f.eks. tilsynsfrekvens. Tilsynet med, at virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald overholder godkendelseskravene, det vil sige at virksomheden til en hver tid har én eller flere ansatte, som har opnået det obligatoriske bevis, føres af Miljøministeren. Det forventes, at ministerens beføjelser hertil delegeres til Miljøstyrelsen.

#### § 44, stk. 5:

Den foreslåede bestemmelse er ny. Med bestemmelsen skabes hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om at nægte at udstede eller tilbagekalde en godkendelse af virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, jf. stk. 4, nr. 1. Afgørelseskompetencen forventes delegeret til Miljøstyrelsen.

Bestemmelsen tænkes udnyttet til at supplere godkendelsesordningen med muligheden for at nægte at godkende eller tilbagekalde en godkendelse til at ind-

samle genanvendeligt erhvervsaffald. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.3. En afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene, om fristen herfor, og om at indbringelse vil have opsættende virkning.

Adgangen til at tilbagekalde en godkendelse tænkes f.eks. udnyttet, hvis indsamlingsvirksomheden gentagne gange bliver straffet for at overtage ansvaret for ikke-genanvendeligt erhvervsaffald, ikke at overholde gældende regler om eksport af affald eller at aflevere det genanvendelige erhvervsaffald til behandling på et forbrændingsanlæg.

#### § 44, stk. 6:

Bestemmelsen er ny. Med bestemmelsen skabes hjemmel til, at ministeren i bekendtgørelsesform kan bestemme, at en eller få virksomheder på baggrund af en åben licitation midlertidigt skal have eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. Med denne mulighed kan der i fremtiden være mulighed for at nedbringe investeringsrisikoen for en virksomhed, som har investeret i særlig miljøvenlig teknologi.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ministerens mulighed for at udstede regler om håndteringen af affald efter den eksisterende hjemmel i lovens § 44. Denne adgang er i begrænset omfang udnyttet i affaldsbekendtgørelsens §§ 36 og 37 til at fastsætte krav om, at flere genanvendelige affaldsfraktioner skal anvises til genanvendelse og forbrændingsegne fraktioner skal anvises til forbrænding. Med forslaget tænkes hjemlen i § 44, stk. 1, bl.a. udnyttet, så ministeren får adgang til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere krav til den måde, hvorpå de relevante særlige miljøkritiske affaldsfraktioner skal behandles. Eksempler på behandlingskrav kan være, at der stilles krav om, at imprægneret træ og shredderaffald behandles, så energiindholdet i materialerne udnyttes og tungmetallerne opkoncentreres og håndteres separat.

Såfremt behandlingskravene ikke har den ønskede miljømæssige effekt tænkes denne hjemmel udmøntet ved at udbyde affaldsbehandlingen af en specifik affaldsfraktion i en begrænset periode ved at give sikkerhed for, at anlæg med lovende teknologier i en periode modtager tilstrækkelige affaldsmængder. I bestemmelsen er indsat en grænse på 6 år. Denne er fastsat under hensyn til på den ene side, at det skal være muligt for andre anlæg med tilsvarende eller miljømæssigt bedre teknologier at komme ind på markedet, og på den anden side, at anlæg, som får tildelt eneretten, skal have en rimelig periode til at afskrive de nød-